

Iarnă târzie

Christian Dume

Atâția fulgi, parcă prea mulți deodată
Se prăvălesc pe zgura rumenită.
Nu văd nici soare, iarnă-ntârziată!
Natura-n degerări stă istovită...

Și cine să mai creadă-n primăvară?
Pe buza codrilor se-aștern poveri.
Doar frigul cuteză să stea afară
În așteptarea unei veșnici seri!

Copacii goi rămân desculți în noapte;
Orfani pe veci în vechiul anotimp...
Doar fulgii se aud rostind în șoapte:
"Venim acum, căci iarna-i fără timp"...